

ὑπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἔξελε με, οἳ τινες διελογίσαντο  
 τὴν ὑποσκελίσαι τὰ θεβήματά μου. Ἐκρύψαν ὑπερήφανοι  
 παγίδα μοι, καὶ χοινοῖς διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου.  
 Ἐχέμυρα βίβας σκαύδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ,  
 Θεός μου εἰ σὺ, ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς  
 μου. Κύριε Κύριε, διώκρις τῆς σωτηρίας μου, ἐπέσκια-  
 σας ὅπῃ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ ᾤδα-  
 δῶς με Κύριε ὑπὸ τῆς ὀπίσθιας μου ἀμαρτωλῶ. Διελο-  
 γίσαντο κατ' ἐμὲ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶ-  
 σιν. Ἡ κεφαλὴ τῆς κυκλώματος αὐτοῦ, κόπος τῷ χειλέων  
 αὐτοῦ καλύψει αὐτὸς. Πέσανται ἐπ' αὐτὸς ἀνδρες ἐν  
 πυρὶ, καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν παλαιπωρίαις, καὶ ἐ μὴ ὑπο-  
 σῶσιν. Ἀνὴρ γλώσσαις ἐ κατόβηθηθήσεται ὅπῃ τῆς  
 γῆς. Ἀνδρὰ ἀδικὸν κατὰ θυρόσσει εἰς ἁφθοράν. Ἐγ-  
 νων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῷ πτωχῶν, καὶ  
 τὴν δίκην τῷ πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἑξομολογήσον-  
 ται τῷ ὀνόματί σε, καὶ κατοικήσασιν εἰς οἶκόν σου τῷ  
 προσώπῳ σου. Δόξα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. ρμ'. 140.

**Κ**ύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόχες τῇ  
 φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεραιῶναι με πρὸς σέ.  
 Κατόβηθηθῶ ἢ προσέλχῃ με ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,  
 ἔπαρσις τῷ χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Ὅς Κύριε φυ-  
 λακῶν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν θυλοχῆς πρὸς τὰ χεί-  
 λη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,  
 τὴν προφασίζεσθαι ἀποφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Σὺ αὐθι-  
 ποῖς ἐργαζομένοις τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐ μὴ συνδυάσω με  
 τῷ ἐκλεκτῷ αὐτοῦ. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ  
 ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλὲ μὴ λιπανάτω τὴν κεφα-  
 λήν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσέλχῃ με ἐν ταῖς δόδοις  
 αὐτοῦ, κατέποθον ἐχέμυρα πέβας οἱ κριταὶ αὐτοῦ.  
 Ἀκύνονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδυνήσαν. Ὄσει πάχος